

Londýnská vláda si hraje na mocnost, že prý mají ještě nějakou armádu

- CZ24 News | 27. září 2021

UK: Londýnská vláda si hraje na mocnost. Např. předstírá velikost tím, že Američané vzali Velkou Británii do party při vytvoření AUKUS, jakési aliance USA, Britů a Austrálie, těch, kteří se budou podílet na stavbě australských jaderných ponorek, které měla původně postavit Francie.

Britové to vydávají za část svého příspěvku k námořní obraně před děsivou hrozbou pekingské Říše středu. Britská politika je postavena na předstírání důležitosti a velikosti, která skončila nejpozději s koncem 2. světové války, uvádí publicista František Roček.

Londýnští úředníci vypočetli v březnu 2021 vizi Global Britain v dokumentu Integrated Review. Je to jakási „vize vlády pro roli Británie ve světě“ do roku 2025 a vyjadřuje národní bezpečnostní a mezinárodní politiku státu po vystoupení z EU.

Námořní předstírání

Mezi divadelní akce naznačující velikost idejí britských úředníků patří např. toulání letadlové lodi HMS Queen Elizabeth (skupina Carrier Strike Group – CSG21) s pár torpédoborci, fregatami a jednou ponorkou u břehů Asie. Navštěvují přitom spřátelené státy, naposledy Japonsko.

Zajímavé je, že vyslání letadlové lodě do tzv. Indio-Pacifiku popsal britský vědec Anatol Lieven v článku z časopisu Prospect vydaném v únoru jako „ **akt dech beroucí - a nebezpečné - hlouposti...**“, který „...**by nakonec mohl zastínit i britskou spolupráci při katastrofální invazi do Iráku**“.

Lieven, vedoucí pracovník Quincy Institute for Responsible Statecraft ve Washingtonu, připouští, že pokus o manifestaci síly před Čínou v Jihočínském moři „...**je téměř výhradně divadelním cvičením, bez vážného britského strategického účelu nebo zdůvodnění**“. Varuje také, že „ **to spojuje Británii ještě více se strategickými cíli USA, aniž by bylo možné tyto cíle ovlivnit nebo upravit.**“

Britští úředníci sice našli peníze na stavbu dvou nových letadlových lodí, ale jinak potichu šetří. V seriózním armádním technickém magazínu ATM v těchto dnech vyšla krátká, ale velmi zajímavá zpráva:

„Z debaty v britském parlamentu na začátku září 2021 vyplynulo, že Royal Air Force připravuje vyřazení části bojových letounů (poznámka: stíhacích bombardérů) Eurofighter Typhoon dříve, než ještě nedávno avizovalo. Půjde o 30 strojů z prvního výrobního bloku Tranche 1, jež mají velmi omezené operační schopnosti a kvůli řadě odlišností v konstrukci proti novějším versím je nelze ani efektivně modernizovat. Letectvo ale i přesto chtělo 24 strojů ponechat ve službě až do roku 2040 a využívat je primárně k výcviku, včetně role tzv. agresorů. Nyní byl však potvrzen záměr vyřadit je z provozu už v roce 2025, který ve Velké Británii vyvolal polemiku o správnosti takového kroku. Typhoony standardu Tranche 1 totiž dosud příliš nelétaly a ... v roce 2025 budou mít v průměru nalétáno 2545 hodin... pouze 42 % technické životnosti stanovené výrobcem na 6000 letových hodin.“

Jedná se o nejčerstvější signál zoufalého šetření.

Předchozí signál byl již ze začátku roku, kdy britské královské letectvo ukončilo 25. února operační provoz průzkumných letounů Sentinel R1. V časopisu ATM z března 2021 upozornili, že „... **Sentinel přitom nebyl nijak starým systémem, pět letounů na bázi výkonného bizjetu Global Express bylo do služby zařazeno mezi červnem 2007 a únorem 2009. Jeho hlavní „výzbroj“ představoval radiolokátor kategorie AESA od společnosti Raytheon, určený pro průzkum**

pozemního bojiště... a účastnil se většiny dalších zahraničních operací britských ozbrojených sil. Už v roce 2010 byl ale v rámci tehdejších drastických finančních škrtů vybrán jako jeden z programů určených ke zrušení. Letectvo i pozemní síly sice mnohokrát prokázaly jeho užitečnost, nicméně tím, že se nepodařilo zajistit prostředky na průběžný upgrade, systém postupně zastaral tak, že by jeho modernizace nyní byla příliš nákladná. Pětice letounů, z nichž jeden byl odstaven už v roce 2017, tak uskutečnila dohromady jen asi 4870 letů v trvání 32 300 letových hodin. Jejich úkoly by podle oficiálních prohlášení měly převzít námořní hlídkové a protiponorkové stroje P-8A Poseidon a bezpilotní letouny Protector RG1, ovšem ani jeden z nich nedisponuje radarem stejné kategorie jako Sentinel R1..."

Britové se snaží udržet si stále první válečnické místo v Evropě, druhé v NATO a šesté či sedmé v celosvětovém měřítku. Ale je zřejmý pokračující pokles výdajů. V roce 2000 šlo na armádu 2,85 % HDP a v roce 2020 jen něco málo přes 2,3 %. Dne 19. listopadu 2020 ohlásil ministerský předseda Boris Johnson kvůli stavu armády a loďstva navýšení obranného rozpočtu.

V roce 2010 došlo k zoufalé snaze šetřit. Armádní magazín ATM uvedl: „... **ve snaze za každou cenu snížit výdaje na zbrojení došlo na takové kroky jako např. vyřazení letadlových lodí HMS Illustrious a HMS Ark Royal i jejich hlavní úderné síly - letounů Harrier GR.9. Stejně tak se škrtly dotkly těžké obrněné techniky, tedy tanků Challenger 2 (zredukovaných z 345 na 227 kusů) a samohybných houfnic AS 90 (snížených ze 146 na 95 kusů). Silné kritiky se toho času dočkalo i rozhodnutí bez náhrady zrušit modernizaci námořních hlídkových letounů Nimrod na standard MRA.4 poté, co už na tento projekt bylo vynaloženo 3,8 mld. liber...**“ Britské letectvo teprve teď obnoví schopnosti dálkového námořního hlídkování, o něž přišlo s vyřazením strojů Nimrod MRA4 v roce 2010.

Směšné je vytahování se vojenskou strategií založenou na tzv. projekci síly v zahraničí. V tom jsou zahrnuty zejména závazky vůči NATO, protiteroristické operace a poskytování bezpečnostních záruk v oblasti Perského zálivu. V takové situaci předstírat i nasazení v asijském a tichomořském regionu, je již komediální akt...

Britové mají jenom velmi omezený počet pravidel a novou dvojici letadlových lodí, a sice HMS Queen Elizabeth a HMS Prince of Wales, ale dosažení plných operačních schopností se u nich plánuje na rok 2021, respektive 2023.

Velká Británie opět získala schopnost ze vzduchu lokalizovat a sledovat cizí ponorky, ale šlo to zoufale pomalu. Do konce roku 2021 převezmou Britové 9 těchto strojů, ale plných operačních schopností dosáhnout až během 2024.

Snaží se obnovit i pozemní bojovou techniku. Ze zbývajících 227 tanků Challenger 2 je polovina ve skladech. Údajně má být modernizováno snad jenom 150 kusů. Britové musí též nakoupit stovky nových obrněných vozidel.

Z toho vyplývá, že britské válečnické síly se mohou ve světě uplatnit jenom jako sluhové vojenských gážístů USA. Na větší akce nemají kapacitu, jenom na spoustu žvástů.